

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.633 van 24 oktober 2003
in de zaak A. 134.886/X-11.353.**

In zake : de n.v. DE WIELINGEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 8b

tegen :

1. de stad OOSTENDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Visserij 157 A,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat Y. FRANCOIS,
kantoor houdende te 8790 WAREGEM,
Eertbruggestraat 10.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DE WIELINGEN op 1 april 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het wijzigend bijzonder plan van aanleg nr. 113-01 "Mariakerke-deelplan 1" genaamd, van de stad Oostende, omvattende een plan van de bestaande toestand (juridische en fysische toestand), een herverkavelingsplan en een bestemmingsplan met afzonderlijke stedenbouwkundige voorschriften, definitief aangenomen bij besluit van de gemeenteraad van 27 september 2002;
2. het besluit van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening van 16 januari 2003 houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 113.01 "Mariakerke - Deelplan 01" van de stad Oostende, tot wijziging van het bij ministerieel besluit van 6 april 1999 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 113 "Mariakerke", bestaande uit een plan van de bestaande fysische en juridische toestand, uit een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften en uit een herverkavelingsplan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 31 januari 2003;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat Y. FRANCOIS verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de tweede verwerende partij de ontvankelijkheid van het beroep betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in de vordering tot schorsing doet gelden dat ze "onmiddellijke aangelande" is van het Mediacenter-terrein waarop het herziene BPA betrekking heeft, dat haar eigendom "nu reeds moeilijk ontwikkelbaar (is), onder meer omdat verwerende partijen de bouwhoogte hebben verlaagd van 14 naar 3 bouwlagen (...), precies onder verwijzing naar het Mediacenter", dat zij daarenboven door de nieuwe BPA-herziening geconfronteerd wordt met een nijpend parkeerprobleem, dat "niet (mag) vergeten worden dat de eigendom van verzoekster is heringekeurd tot zone voor gemeenschapsvoorziening, en aldus bestemd is voor gebouwen of infrastructures die bedoeld zijn voor het (grote) publiek, (dat) het (...) aldus perfect denkbaar (is) dat zowel op de eigendom van verzoekster als op de terreinen die thans het voorwerp uitmaken van de BPA-herziening gelijktijdig activiteiten worden ontwikkeld voor het grote publiek", dat het "onnodig (is) te zeggen dat kandidaat-kopers (...) niet zullen gehaast zijn om te participeren in een project van verzoekster nu zij de verkeers- en parkeertoegankelijkheid tot het Wielingenplein dankzij de bestreden beslissingen bijzonder bemoeilijkt hebben"; dat zij voorts stelt dat daarbij heel wat hinder, waaronder bijkomende geluidshinder, mag worden verwacht hetgeen opnieuw de attractiviteit van de site van verzoekster zal verminderen;

Overwegende dat de verzoekende partij een naamloze vennootschap is met maatschappelijke zetel te Kortrijk en aldaar ook is ingeschreven; dat luidens de door haar overgelegde statuten deze vennootschap tot doel heeft, "zowel

in België als in het buitenland, voor eigen rekening van derden of in samenwerking met derden, de bevordering en uitbating van sociaal termalisme, sociaal toerisme of service-flats voor bejaarden"; dat gelet op dit maatschappelijk doel, de verzoekende partij niet met concrete gegevens aantoont, minstens niet aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissingen haar werking en voortbestaan ernstig in het gedrang kan brengen; dat derhalve het uiteengezette nadeel in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij verzuimt enig concreet en precies gegeven bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat voorts wat de aangevoerde hinder en parkeerproblemen betreft, het de Raad niet duidelijk is welk nadeel, ander dan een financieel nadeel waarvan niet afdoende is aangetoond dat het moeilijk te herstellen is, de verzoekende partij als vennootschap, die overigens aldaar niet is gevestigd, hierdoor dreigt te ondergaan; dat de verzoekende partij niet met overtuigende argumenten of concrete gegevens staft in welke mate de aangevoerde nadelen haar verhinderen de activiteiten uit te oefenen die ze zich tot maatschappelijk doel heeft gesteld; dat de uiteenzetting van de verzoekende partij geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.